

[Indenrigsministeren.]

riksbergs Vedkommende at udskyde den i Loven givne Frist fra 1. April 1939 til 1. April 1940. Da en Del Opsigelser til April 1939 maa anses for allerede at være givet, forinden dette Lovforslag blev fremsat i Folketinget, bestemmes det, at saadanne Opsigelser, givet i Tidsrummet fra 1. September i Aar og til Loven træder i Kraft, skal bortfalde, saafremt Krav herom fremsættes skriftligt af Lejeren. Det er klart, at dette Lovforslags Bestemmelse ikke hindrer Opsigelse i alle de Tilfælde, der falder ind under Lejelovens §§ 56 og 67, hvorefter Opsigelse til enhver Tid kan gives i Henhold til bestemte, Lejeren tilregnelige Forhold.

I Lovforslagets § 3 bestemmes det endvidere, at saafremt en Lejer, hvis Lejemaal den 1. April 1937 havde været løbende i mere end 1 Aar, i Tiden fra 1. Juli 1938 til den foreslaaede Lovs Ikrafttræden er indgaaet paa en Forhøjelse af Lejen, uden at dette har haft Hjemmel i Lejekontrakten, kan Lejeren tidligst opsiges til den første i Lejemaalet aftalte Flyttedag, der indtræffer efter 31. Marts 1942. De paa-gældende Lejere gaar med andre Ord med denne Lejeforhøjelse ind i den 3-aarige Periode, som Lejeloven omhandler.

Det foreslaas endvidere i § 1, at der uden en Formand ogsaa kan udnævnes en Næstformand for den Voldgiftsret, der paa-dømmer Lejesager i Hovedstadskommunerne. Denne Næstformand skal tillige fungere som Næstformand for den i Loven om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom nedsatte særlige Voldgiftsret for Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

Jeg skal hermed anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige og forhaabentlig hurtige Behandling.

Ch. Petersen: Ved Loven af 23. Marts 1937 om Leje blev det i Overgangsbestemmelserne i § 79 fastsat, at Lejemaal, som ved Lovens Ikrafttræden den 1. April 1937 havde løbet over 1 Aar, kunde opsiges 2 Aar efter, at Loven var traadt i Kraft, altsaa til 1. April 1939 eller førstkommende April Flyttedag, alt for saa vidt der ikke ved Lejemaalets Indgaaelse var aftalt en længere Tids Uopsigeliged.

Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa — jfr. § 2 — at ændre Lejelovens § 79 derhen, at Opsigelsestidspunktet udsættes 1 Aar, altsaa til 1. April 1940. Det maa vistnok erkendes, at det vilde være meget betænkeligt allerede til April Flyttedag 1939

at give fri Adgang til Opsigelse af de særdeles mange Tusinder af Lejere i Hovedstadskommunerne, der bebor samme Lejlighed som den, de var Indehavere af 1. April 1936. Da Lejeloven blev vedtaget, forudsatte man jo, at der i 1939 vilde være en tilstrækkelig Boligreserve til Stede, men det er ikke blevet Tilfældet, idet der, som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, pr. 1. Maj 1938 i Københavns Kommune kun var 574 ledige 2 og 3 Værelsers Lejligheder, et alt for ringe Antal. Imidlertid er der nu kommet bedre Gang i Byggeriet i Hovedstadskommunerne, saa at man tør paaregne, at en større Boligreserve vil være til Stede i Foraaret 1940, end Tilfældet bliver til det kommende Foraar.

Naturligvis har særdeles mange Grundejere søgt at udnytte Situationen, idet de har krævet betydelige Lejeforhøjelser, og har Lejerner ikke været villige til at indgaa paa de krævede Forhøjelser, ja, saa er Opsigelserne prompte fulgt efter. Den Fremgangsmaade plejer at virke efter Hensigten, det er jo ikke saa farlig mange Lejere, der tør tage en Opsigelse i Tider, da der er saa knapt med ledige Lejligheder til en passende Husleje, som Tilfældet er for Tiden. Under dette Lovforslags Behandling i det andet høje Ting er der fra forskellig Side blevet nævnt en Række Eksempler baade paa Krav om kraftige Lejeforhøjelser og om Opsigelser i stort Omfang. Jeg skal ikke gentage disse Eksempler, men blot derom henvisse til Folketingets Forhandlinger.

I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa Enkeltheder; den højtærede Indenrigsminister har jo i sin Tale gjort Rede for de enkelte Paragraffers Indhold. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og til Vedtagelse i det høje Landsting.

Stensballe: Den Lov, som dette Lovforslag er en Fortsættelse af, har mit Parti ikke medvirket til Gennemførelse af, tværtimod, vi stemte imod. Den højtærede Minister angiver som Begrundelse for det nu forelagte Lovforslag, at Antallet af ledige Lejligheder i Hovedstaden endnu er for ringe, Boligreserven skal ikke være stor nok. Men er den meget mindre, end den højtærede Minister kunde have forudset i 1937, da Loven blev gennemført? Jeg spørger. Det forekommer i hvert Fald ikke mig, at der, selv om Antallet af ledige Lejligheder skulde være lidt mindre, end man kunde have forudset dengang, paa ny bør skabes Uro i Forholdet mellem Ejere og Lejere i Hovedstaden, særlig da der efter